

Budapest, 1911. május 24. – Budapest, 1983. október 28.

Munkáscsaládból származott, apja vízvezeték-szerelő volt. A reáliskolai tanulmányait megszakítva 1921-től betűszedést tanult a Hellas Nyomdában. Tanonckorában csatlakozott a nyomdász szavalókórusához, melynek 1931-től 1933-ig titkára volt. 1930. augusztusban belépett a nyomdaipari munkások szakszervezetébe és a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba is. 1934 és 1935 között a Budapesti Hírlap nyomdájában dolgozott, majd 1936-tól 1945 februárjáig a Székesfővárosi Házinyomdában betűszedő. 1936 februárjától júliusig az Országos Ifjúsági Bizottság elnöke. 1936 nyarától a Budapest VI. kerületi szociáldemokrata pártszervezet adminisztratív, 1940-től politikai titkára. 1941-ben tagja lett az SZDP fővárosi végrehajtó bizottságának. 1942. novemberben behívták katonának, 1943. februárban leszerelt, majd újra be kellett vonulnia, Erdélybe vitték munkaszolgálatra. 1944 októberében Ungvárnál átszökött a szovjet csapatokhoz, majd visszatért Debrecenbe. Bevonták az Ideiglenes Nemzetgyűlés előkészítésébe, ő maga mandátumot 1945. június 24-én a Dunántúlon kapott. 1945. november 4-től 1953. március 18-ig az SZDP nagy-budapesti, majd országos illetve a Magyar Függetlenségi Népfront országos listájáról nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő. Részt vállalt a Szociáldemokrata Párt újjászervezésében, az ideiglenes országos vezetőség titkára. 1945-től 1948-ig az SZDP-pártközpontban az országos üzemszervezési, majd a szakszervezeti osztályt vezette; közben az SZDP fővárosi végrehajtó bizottsága tagja, a VI. kerületi szervezet titkára, majd alelnöke. 1945. október 7-től a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja. 1945 végétől 1948 elejéig elnöke volt a Dohányárosok Országos Szabad Szakszervezetének, tagja a Szabadságharcos Szövetségnek. A két munkáspárt egyesítése után, 1948. szeptember 16-án tagja lett az MDP-nek. 1948-tól 1950. október 30-ig az OTI elnöke, ekkor állása a társadalombiztosítás átszervezése miatt megszűnt. 1951. február 1-jén kapott újra munkát; a Kőbányai Textilműveknél a pénzügyi osztály vezetője volt, elvégezte a budapesti Számviteli Főiskolát. 1956 októbere után szerepet vállalt az MSZMP kőbányai szervezetének megalakításában. 1958-tól 1961-ig az MSZMP KB Gazdaságpolitikai Osztályán dolgozott, majd a Pénzügyminisztériumban a revizori főosztály vezetője 1974. évi nyugdíjba vonulásáig. 1958-tól az MSZMP Budapesti Revíziós Bizottságának elnöke, 1966-tól 1970. novemberéig a budapesti pártbizottság tagja. 1967 és 1971 között Kőbánya képviselőjeként tagja a Fővárosi Tanácsnak.